

[Miljøministeren.]

kan man, ud over de problemer, som jeg ovenfor har omtalt, drøfte det spørgsmål, som flere gange har været fremme – bl. a. fra Grenå kommunalbestyrelse og borgerforeningen på Anholt – om en begrænsning af bilkørslen på øen, således at bilerne ikke belaster øens vejnet og natur for stærkt.

Af *Keld Andersen* (KF) til miljøministeren (9/8 77):

»Vil ministeren gøre sin indflydelse gældende for at få stoppet det urimelige anslag, statsskovvæsenet i Frederiksborg amt har bebudet ved at forbyde unge sejlsportsfolk at sejle med reklamer i sejlene?«

(Spm. nr. 467).

Begrundelse.

Det er næppe ukendt for ministeren, at en betingelse for, at mange unge overhovedet får mulighed for at drive sejlsport i f. eks. optimistjoller, er, at enten de selv eller deres sejlklub indgår en eller anden form for sponsoraftale med større erhvervsvirksomheder, pengeinstitutter eller lignende.

De pågældende virksomheder skænker helt eller delvis en sådan sejlklub til sejlklubberne, der uden denne økonomiske hjælp ikke ville være i stand til selv at erhverve et tilstrækkeligt antal joller. Disse er ikke alene med til at beskæftige unge mennesker, men danner tillige hele grundlaget for deres oplæring til senere på forsvarlig vis at kunne betjene større sejl både og færdes sikkert til søs. At en sådan jolle i sit sejl forsynes med en reklame fra det pågældende firma strider ifølge statsskovvæsenets mening imod naturfredningslovens § 57. Men det er svært for mig at se, at denne trafik til søs skulle kunne forhindre andre mennesker i at nyde den danske natur. Såfremt statsskovvæsenet skulle få held med sit forehavende om at stoppe videre sejlads med disse joller, må det frygtes, at vore mange sejlklubber, der på denne måde beskæftiger et enormt antal unge med god og sund fritidsvirksomhed, vil være ude af stand til at skaffe de nødvendige økonomiske midler.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (16/8 77):

Skovrideren for Esum skovdistrikt har i juni 1977 påtalt over for Esum søs sejlklub-

ber at klubberne anvender både, hvis sejl er forsynet med reklamer for pengeinstitutter, forsikringselskaber m. fl.

Baggrunden herfor er bestemmelsen i naturfredningslovens § 57, der indeholder et forbud mod reklaming i fri luft i det åbne land. Efter § 57, stk. 1, må reklamer og propagandaskilte ikke anbringes i fri luft. Bestemmelsen finder anvendelse på alle plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklameøjemed samt bygninger, der kun indeholder udstillings- eller demonstrationslokaler.

Der er således i loven fastsat et generelt forbud mod friluftsklamer og propagandaskilte. De eneste muligheder for undtagelse fra forbudet er de, der er særligt opregnet i bestemmelsen.

Forbudet gælder således ikke inden for bymæssig bebyggelse eller for virksomheders reklamer, hvis de er anbragt i umiddelbar tilknytning til virksomheden. Reglen omfatter heller ikke trafikpropagandaskilte, der er godkendt af Rådet for større Færdselssikkerhed, eller valgplakater.

Fredningsnævnet kan i særlige tilfælde dispensere fra forbudet. Det drejer sig om tilladelser til anbringelse af reklamer og propagandaskilte på væddeløbsbaner, kaproningsbaner og lignende samt undtagelsesvis i færgehavne. Fredningsnævnet kan endvidere tillade opførelse af bygninger i det åbne land, der kun indeholder udstillings- eller demonstrationslokaler. Tilladelser til reklamering på væddeløbsbaner, kaproningsbaner og lignende er ifølge fredningsnævnenes praksis kun blevet givet tidsbegrænset i forbindelse med konkurrencer, mesterskaber og lignende, hvor reklameindtægten har været uomgængelig nødvendig for stævnets afholdelse.

Reklamering på sejlene på sejl både falder ind under begrebet »andre indretninger i reklameøjemed« og er ikke omfattet af nogle af de nævnte undtagelses- eller dispensationsbestemmelser. En sådan reklamering er således forbudt i henhold til naturfredningsloven, og der er altså ikke nogen mulighed for at give tilladelse til den pågældende reklamering.

Af *Askjær Jørgensen* (FP) justitsministeren (9/8 77):

»Agter ministeren at foranledige retsforfølgning af formanden for Sømandenes Forbund,